

Sygn. akt III KO 39/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **J. R.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2020r.,

w przedmiocie wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 kwietnia 2019r., sygn. akt II Aka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 listopada 2018 r., sygn. akt XI Ko (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 20 listopada 2018 r., sygn.akt XI Ko (...), oddalił wniosek J. R. o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 30 000 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za bezprawne pozbawienie wolności w postaci zatrzymania w dniu 1 lipca 2018 r. w związku z postępowaniem prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w P. w sprawie o sygn.akt Ds.(...).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2019r., sygn.akt II Aka [...] utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji.

Pismem z dnia 7 maja 2020 r. J. R. wystąpił po raz kolejny o wznowienie postępowania w powyżej wskazanej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Ta oczywista bezzasadność wynikać może m. innymi z tego, że we wniosku w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5).

Wnioskodawca, w swoim wniosku ponownie wyraża „pretensje” z powodu – w jego przekonaniu – bezpodstawnego zatrzymania go w dniu 1 lipca 2018r. w sprawie Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w P.. Analogiczny wniosek był już podnoszony przez niego w piśmie z dnia 21 października 2019 r. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 lutego 2020 r., sygn.akt III KO 125/19, odmówił jego przyjęcia wobec jego oczywistej bezzasadności. J. R. w swoim ostatnim wniosku (z dnia 7 maja 2020r.) nie wskazał na jakiegokolwiek nowe okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane przez pryzmat podstaw do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy odmówił więc, bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych, przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.